

Матусина помічниця

Узявши з полиці яскраву парасолю, мама поцілувала Полінку і на прощання сказала:

— Перший день канікул. Відпочивай. Не хочу тебе залишати наодинці, але маю йти на роботу. По обіді повернуся. Бувай!

Канікули Поля любила. А от залишатися на самоті вдома, поки батьки на роботі — це було для дівчинки неприємним випробуванням. З мамою і татом весело — можна в ігри різні пограти, поспілкуватися, посміятися. Та що робити, поки батьки працюють?

За вікном дріботів дощик. Значить, погуляти з друзями не вдасться. Доведеться провести весь день удома.

— Ходи-но сюди, на ручки, поколихаю тебе! — Полінка дістала з полиці улюблену ляльку в блакитній сукенці і з білими стрічками у волоссі. — Яка ж ти в мене красуня! Баю-бай, засинай...

Лялька слухняно заплющила оченята. А Полінка із задоволеним виглядом поклала її в іграшкову колисочку й накрила маленькою рожевою ковдрою.

«Як іще себе розважити?» — розмірковувала Полінка.

Дівчинка озирнулася й побачила поруч книгу, яку розпочала читати вчора.

«Цікаво, які пригоди трапилися з принцесою...» — подумала про себе, роздивляючись яскраві барвисті ілюстрації. А потім захопилася читанням і поринула в казковий світ чарівних пригод. Старанно ведучи пальчиком уздовж рядків, перегортала сторінку за сторінкою, аж зрештою тихенько промовила:

— І жили вони довго та щасливо...

